

Kiadóhivatal:

Kaposvár, Irányi D.-u. 14.
Ide czimzendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilttéri
közlemények:

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre . . . 4 frt
Félévre . . . 2 „
Negyedévre . . . 1 „
Egyes szám ára: 10 kr.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Irányi D.-u. 14.

Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmentetlen küldo-
ményt nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

SOMOGYI ÚJSÁG

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGYES TARTALMU HETILAP

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor. Főmunkatárs: Ifj. Nagy Ferencz.

Tanév végén.

Ötvenezer magyar fiúnak fő a feje a tanulásban. Negyedfél ezer tanár examinál, oktat, korhol az ország középiskoláiban; az utolsó nagy munkára, egy egész év tanítási- és tanulási eredményeire készítvén elő a nemzet színe-java ifjúságát.

És mialatt a nagy munka folyik, fönna a fővárosban összegyűlt a hazai tanítás 50 legkitűnőbb férfja, — az országos közoktatási tanács tagjai, — hogy meghányják-vessék a jövő középiskolájának tanítási tervét s hozzászóljanak azokhoz a fontos közoktatási kérdésekhez, melyek néhány év óta a felszínen lebegnek s minden tanári gyűlésnek annyira elkoportatott, szörzsalig szétszedett témáját képezték.

Hát van benne valami, hogy végre a legilletékesebb forumtól kérdezték meg, hogy mi a helyes eljárás a tanításban, kell-e görög-nyelv tanulás, redukálható-e a latin-nyelv tanítása vagy nem? Van abban valami pikantéria, mikor láttuk a nemzet legkiválóbb tanítóit három napon át nagy bölcsességgel tárgyalni azt a kérdést, hogy fog-e lendíteni a középiskola nemzeti irányán, ha a latin nyelvtani órákból elvett heti hat órán át intenzívebben tanítjuk a nemzeti tárgyakat: a történelmet, a földrajzot, a természetrajzot?

A határozat az volt, hogy igen. A tanács tulnyomó többsége azon a véleményen volt, hogy a latin-nyelv tanításnak fentartása a közműveltség legelemibb követelménye, de egyuttal kimondotta, hogy a heti 49 óra helyett elég lesz 43 óra, mert a latin-nyelv tanítás sikertelenségének oka nem az

órák számában, hanem a hiányos, nehéz tanítási módszerben, a magoltatásban, az erőszakolásban rejlik.

A nemes tanács nem is vette észre, hogy abban a határozatban meglehetősen keményen kritizálta le a hazai középiskolai oktatás egész irányát s ököntelenül meglehetősen híven ítélte meg a helyzetet.

Középiskoláinkban még mindig nem tudják megközelíteni azt az ideális álláspontot, hogy a tanuló értelmének megfelelőleg kell alakulnia az előadásnak, s a középiskola nyolcz létrafokán egyre emelkednie kell a színvonalnak olyan arányban, amint az ifjú átép lassan, észrevétlenül a gyermekkorból a férfias gondolkodás korába. Egy hivatását átérző és megbecsülő tanár érezni fogja a roppant feladatot, mikor például a latin-nyelv elemeibe kell bevezetnie azt a nebulót, akinek az agyát még a gyermekjátékok foglalkoztatják. Az ilyen gyermekkel megkedveltetni a tanulást, lelkeben felébreszteni a tudás szunnyadó vágyát, valóban a legmagasztosabb emberi feladatok egyike, melyre csak az a tanár lesz képes, aki nem fásult, taplószívvel, kel'etlen kötelességtudással jár el az iskolába, hanem a nemes hivatás iránt való lelkesedéssel, egy apostoli küldetés megoldását óhajtó buzgósággal.

De hány ilyen nemes ember van a negyedfél ezer középiskolai tanár között?

Bizony, bizony nagyon kevés!

És ezért igen helyesen keresték fenn a tanácsban ülő urak a sürgös segítséget a középiskolai tanárképzés alapos, gyökeres reformjában. Ott kell végezni alapvető munkát, ott kell hin-

teni nemcsak tudást, hanem lelkesedést a hivatás iránt, átérzést annak a nagy missiónak, melyet a tanár kezébe, szívébe, becsületérzésébe vet a nemzet értelmisége.

Mindezeket pedig most nem azért mondtuk el, hogy néhány kaszakapákerülő, tanulni nem akaró, tanárait bosszantani szerető ifjuncz a vizsgák során öröjlön tanára megkritizálásának. Ez nem a tanári kar kritikája. Hibáztatjuk, azt a rendszert, melyet változtatni egyes tanárnak nem áll módjában, s amit legjobb erejéhez képest tehet, az csak saját felfogása szerint való magyarázása, értelmezése lehet az előírásnak. A főfeladat az egységes nemzeti közműveltség megteremtése. Ebben fáradozni nemes önfeláldozás, — mert hálátlan dolog.

A vizsgálatok legszorgosabb munkájában ez szolgáljon főlemelő biztatásul a tanári karnak s a nemzet igazi értelmiségének az az óhajta, hogy a „Te Deum”-ot tiszta lélekkel, mély meglegedéssel s a végzett munka fölött való őszinte örömmel mondassák el.

II I R E K.

— Reform. Örömmel jelenthetjük, hogy lapunk munkatársául sikerült megnyernünk Holló László urat, ki ezentul lapunk néhány rovatát állandóan fogja vezetni. Mindenha. arra törekedtünk, hogy, mint ezuttal is, lelkes és jó tollu irokat vonjunk gárdánkba s önzetlen, hazafias és kulturális céljainkat minél hathatósabban vigyük előbbre. Céljainkat szerény

Fonyód fürdőtelepen

a Vadkerty testvérek által birt szállodában a kor igényeinek minden tekintetben megfelelőleg berendezett szobák még kaphatók. Ugyanott jó és olcsó ételek kitűnő zalai és somogyi természetes hegyi borok naponkint frissen csapolt kőbányai sör áll a fürdőző közönség rendelkezésére.

Minden második nap zene.

siker ha koronázza, ez gazdag ajándék és megnyugtató jutalom küzdemeinkért. Midőn e hírünk címének a »reform«-ot adtuk, ezt lapunknak nem szellemi irányára értettük, mert az egy és változatlan volt és lesz minden időn, hanem értettük lapunk tartalmi, helyesebben anyagi bővülésére. E bővülésről jövő számunkban kimerítőbben szólunk, ezuttal csak röviden kívántuk jelezni — jövődönket.

— **Kinevezés.** A csurgói kir. járásbírósnál üresedésben levő albirói állásra Ö Felsege a király Trettenhoffer Ödön győri kir. ítélőtáblai jegyzőt nevezte ki.

— **Ritka virágzás.** Báró Inkey József iháros-berényi híres parkjában egy agare bimbózik a rövid idő alatt ki fog nyílni. A ritka virágzó növény körülbelül 45—50 éves lehet.

— **Új okmány-bélyegek.** A valóságos nevén »stemplinek« nevezett és a magyar ember előtt sohasem kedves portéka, a jövő hónap végétől kezdve, [tetszetősebb ruházatban jelenik meg a jogkereső közönség előtt. De öltöztesse a pénzügyminiszter bár akár biborba és bársonyba, azért az a magyar ember előtt mindig csak »stempli« marad, a mely különösen a peres feleknek rengeteg pénzét emészti föl; így valami nagy kedvességre, bármilyen szép legyen, sem számíthat. Figyelmeztetjük tehát olvasóinkat, hogy akinek mostani »stempli« van birtokában, iparkodjék azon f. évi augusztus hó első g tuladni.

— **Állat az emberben.** Zola műveit olvasva, legtöbbször kételkedik az ember, vajjon a vázolt helyzetek és cselekmények tényleg előfordulnak-e az életben? Nem vagyunk képesek az emberekről oly nagy foku romlottságot feltenni, mint az a nagy író műveiben olvasható. Pedig az élet napról napra ad oculos demonstrálja Zola nagy megfigyelő képességét. Ime egy eset a sok közül: A napokban egy vámosi parasztleány vigan lépegetett a Cser erdő felé vezető úton. Egyszerre csak eléje ugrik öt suhancz, a leányt földre teperik s mind az

ötten erőszakot követnek el rajta. Az utolsó gazember már az élettelen teremtesen végzte el gaztettét! Ilyet még Zola sem mert a civilizált emberekről írni. És hogy tettüknek nyoma se maradjon, az élettelen testet egy közeli kutba dobták; hol is azt másnap az emberek megtalálták. A rögtön megindított nyomozás kiderítette, hogy a leányt öt vámosi legény emésztette el, kiket a csendőrségnek sikerült elfogniok, kik is a kaposvári ügyészség fogházában várják méltó jutalmukat. Vajjon hogy nyilatkoznék e bestiáról Lombroso, hogyan Garofalo, a modern criminologia e két leghíresebb képviselője?

— **A kaposvári állami el. népiskola f. é. június 8-án ünnepséget rendezett.** Ö Felsege a király megkoronázásának évfordulója alkalmából. — Az idő igen kedvező lévén, a növendékek ünnepies öltözetekben a központi iskola hátulsó (nagy) udvarára vonultak ki, melynek magas kerítésén kifeszítve ott díszlett Magyarország térképe az elmélyvny mögött, hogy azon az egyik növendék hazafias beszéd kíséretében történelmi mozzanatok helyeit s a haza határait mutogassa meg. — Ugy a szavakatok és a beszédek, valamint az énekek, melyeket fölolvastak a fiú- és leány növendékek adtak elő, igen sikerültek, az ünnepély jelentőségéhez méltók s tanulságosak voltak.

A műsor a következő volt: 1. Igazgatói megnyitó beszéd. 2. Ének. 3. Árpád sirja. (Költemény) 4. A honleány. (Költemény) — 5. Honfidal. (Költemény) — 6. Királydal. (Költemény) 7. A koronázás. 8. I. Ferencz József. 9. A térkép előtt. 10. Ének. 11. Igazgatói bezáró beszéd.

Igen érdekes mozzanat volt az, hogy a honfidal egy horvátjuku növendék szavaltta el értelmesen, ki számos internátusi társaival együtt a jelen tanévben tanult meg magyarul.

— **Takács Lajos** urodalmi intéző leg-szebb férfi korában meghalt rövid betegség után. Egy fiatal özvegyet és két árvát hagyott gyázban. Nyugodjanak porai békében.

A kaposvári állami el. népiskolában a vizsgálatok a következő sorrendben fognak megtartatni: a) hittanból f. hó

10—18-ig. b) a reáliakból: 20-án Petőfi iskola I., II., az internatus I., II., III., IV. osztályában; 21-én a főutcai iskola I., II., III., IV., V., VI. osztályában; 22-én a szigetvári külvárosi iskola I., II., III., IV., V., VI. osztályában; 23-án a közp. iskola I., II., III., 24-én IV., V., VI. fiú-osztályában; 25-én a közp. iskola I., II., III., IV., V., VI. leányosztályában, 28-án záróünnepély. Az igazgatóság.

— **Kimutatás.** A kaposvári jótékony egyesület által f. hó 2-án rendezett hangverseny összes bevétele 514 frt 40 kr. volt, melyből tiszta jövedelem 225 frt 14 kr. — Felülfizettek: Márffy Emil 3 frt, Negró Sándor 2 frt, Mayer Antalné 1 frt 50 kr., dr. Réthi Ignáczné 1 frt, Szarka János 1 frt. A felülfizetések összegei 8 frt 50 kr. Köszönet a szíves felülfizetőknek. Kaposvárott, 1898. június 7-én. A választmány nevében: Polányi Lajosné elnök.

— **Meghívó.** Felkértnék a somogyi vármegyei köznevelődési egyesületnek örökös, alapító, pártoló és rendes tagjai, hogy folyó hó 24-én reggeli 9 órakor a vármegyei ház kistanács termében tartandó közgyűlésen megjelenni szíveskedjenek. Kelt Kaposvárott, 1898. június hó 8-án. A vármegyei választmány megbízásából: Dr. Andorka Elek titkár.

— **Nőrablás.** A május hó 22-án megtartott mesztényei bucsúra Ösz Erzsébet gadányi leány is elment és ott egész estélgi mulatott. Este, midőn haza akart menni, Szigeti Imre gadányi legény felszólította őt, hogy üljön föl kocsijára, haza viszi. A leány azonban ismerve a legény házastárs természetét, az ajánlatot nem fogadta el. E közben oda mentek Simon István és Hajdu István gadányi lakosok is hozzájuk, kiket Szigeti Imre szintén hajlandó volt hazavinni kocsiján. Ekkor azután már Ösz Erzsébet sem félt és fölült a kocsira. Midőn Keleriz községhez értek, Szigeti megállt kocsijával a kocsmába előtt és hívta társait be a kocsmába egy pohár borra, a két legény be is ment, de a leány nem szált le a kocsiról és kint maradt. Midőn a kocsmáros a bort a legények elé tette, Szigeti Imre azon ürügy alatt, hogy meg-

T Á R G Z A.

A montmartrei temető. *)

(Heine sirja.)

I.

Valaki meghalt messze-messze
Nincs édes álma...
Mikéntha sirgöngyiről szünetlen
A sóhaj szállna...

Valaki meghalt idegenben —
Meghalt valaki...
Óhajdanán — dicsőség szárnyán szálltak
Siró dalai...

S a nép, melynek szívéből sarjadt
Im elfeledte...
Meggazánta más nép csöndes bubánattal —
És eltemette...

II.

Bús orgonafa édes árnyán
A Heine sirja,
Jó a madár s a mester végheteten
Siralmát sirja.

*) Orgonafák szelid, bánatos árnyán, idegen földön hantolták el a költőt. Hálátlan nemzetétől feledve aluszsz a nagy-nagy álmát... Nemrég ismeretlen imádója, ki rideg paloták falai közt annyiszor merített vigaszt a költő nótáiból, síremléket készített számára. Azt mondják: Erzsébet királyné volt...

És szól a dal és szól a lány dal.
Lesújtó gyászról,
Gyönyörbe ejtő kéjes fájdalommal
Hűtlen világról!

III.

Olykor — mikénthacsak a költő
Bús lelke szólna...
S a szunyadó gitár, halk, édes
Panaszt dalolna...

Szelid búbanat kéjes láza
Zokogna benne...
S kétségbe'sés nagy, földre sujtó,
Sötét keserve.

És gyászzenéje, lány akkordja
Suhog a légen...
Az egy, örök és véghetetlen
Nagy mindenségben.

Minden kis fűszál könybe' reszket,
Minden virág, fa...
Föléled és zeng a póéta
Szerelmé álma...

S reszket bele a nagy természet
És szíve dobban...
És átvonaglik szörnyű kéjjel
A fájdalomban...

IV.

A montmartrei temetőben
Zokog egy asszony...
A montmartrei temetőben
A királyasszony.

Hideg, süket — aranyos termek...
Ó hányszor járta át...
Vviharzó anyai szívére
Ircseppet nem talált...

Kereste örült fájdalommal
Soká — hiába:
S im — meglele nagy szenvedések
Kicsiny dalába.

Fény, pompa közt egyetlen üdve,
Kálváriája
A troubadour megittasító
Édes nótája...

A troubadour, ki küzdve-küzdök...
Remél és vérez...
Főlemeli a tisztulás szent —
Nagy istenéhez!

A nő nagyobb és nemesebb most,
Miként egy nemzet,
Midőn itt szenvedő szemében
A könnycsepp reszket!

Az új sirkőre koszorút tesz
Jázmin-virágból...
Szelid, kékszemű nefelejcsből —
Piros rózsából...

Herczeg János.

nézi lovait, kiment az utcára, felugrott kocsijára és elhajtott a megrémült Ősz Erzsével. Hiába való volt a leány minden könyörgése. Szigeti őt erősen magához szorította, hajtott vele a kelevizi erdőnek. Ugy éjféli körül lehetett az idő, mikor egy csendőrorjárat a kelevizi erdőből nagy jajgatást és segélykiáltást hallva, gyors léptekkel sietett az erdő felé, azonban a nagy távolság miatt mire oda értek, ott már Ősz Erzsébetet ájult állapotban találták, Szigeti Imre pedig éppen akkor hajtott el kocsijával. A csendőrségnek sikerült a szegény leányt magához téríteni, ki azután elbeszélte kínos helyzetét és a rajta elkövetett állatias dolgot. Szigeti Imrét még azon éjjel elfogták a csendőrök és bizonyára el is fogja venni gyalázatos tettének méltó jutalmát.

— A kaposvári hivatalnokok társas-körének f. hó 5-én a Cser-erdőben tartott nyári mulatsága a várakozáson felül sikerült; oly szép, oly válogatott közönséget rítka nyári mulatságon lehet együtt látni, a mi a társaskörre nézve nagy erkölcsi elégtétel, mert az intelligensközönség megmutatta, hogy a kör törekvését és a szórakozás nyújtást kellőleg méltányolni tudja. — A rendezőség mindent elkövetett, semmi költséget, semmi fáradságot nem kímélt, hogy a közönségnek minden kényelme, szórakozása meglegyen. A Cser-erdő bozotos, cserjés helye valóságos táncsteremmé volt átalakítva és lehetőleg a tánczhoz elkészítve; a diszes és színes lampionok nagyon emelték este a tánczhelyet. — Elismerés a rendezőségnek, amely oly tapintatosan, oly előzékenyen járt el a közönség irányában és azon volt, hogy a jelen voltak mindegyike jól érezze magát és saját társaságában mulasson. Barcza bandája húzta a láb alá való nőkat, a fiatalok pedig járta. — Elismerés a kör elnökének és az egész körnek, amely nemcsak azt mutatja, hogy él, hanem tesz, működik és a közönség érdekében sem mulaszt el semmi al-

kalmat, hogy annak szórakozást szerezhessen. Dícséret a kör dalárdájának, a mely szebbnél-szebb énekekkel szórakoztatta a közönséget. — A jelen voltak névsorát nem közöljük, nem is emelünk ki egyes neveket, nehogy sértés, vagy apprehensio támadjon. A nyári mulatságnál felülfizettek: N. N. 2 frtot, Makfalvy Géza, Sebő Vilmos, Scholz Gyula, Vései Sándor, 1 frt 50 kr. — 1 frt 50 kr. Károlyi József, dr. Andorka Elek, Prager Ignác 1—1 frtot, Magassy Gyula, Peterka József, Magassy Albert, Hagelman Károly, Rosenbaum Jakabné, Garay József, Árvay Imréné, Horyáth Imre, Krieger Ödön, Pete Lajos, Varga Lajos, Kapotsfy László, Bürger Fülöp, Hirschmann Mór, Kemény Samu, Klein Gyula, dr. Ungár Géza, N. N., N. N., dr. Polányi Lajosné. Vicze László, Berger Vilmos Tigyí Béla, Neumayer Andor, Geiszler Nep. János, Simon Rezső, Weisz Mór, dr. Kovács József, Mihálffy Antal 50—50 krt és Rémi Oszkár 20 kr, összesen 25 frt 70 kr. Az összes bevétel volt belépti díjakból 170 frt 50 kr., felülfizetésekből 25 frt 70 kr. összesen 196 frt 20 kr. Kiadás 160 frt 76 kr., tiszta jövedelem 35 frt 44 kr. A felülfizetések, úgy a tiszta jövedelem fele a somogy megyei siketnéma intézet javára fordított. — Köszönet és elismerés a felülfizetőknek úgy a rendezőség, mint az iktetnák nevében.

— Családi dráma. Öreg Varga István hobili lakosnak volt egy fia, Ifju Varga István és egy vője Sas Ferencz, kik vele közös háztartásban éltek és az atyai birtokot közösen munkálták. A múlt évben elkezdtek a fiu és vő czivakodni, minek az lett a következménye, hogy Ifju Varga István külön vált és elment a szülői háztól. A múlt napokban Öreg Varga István vőjével Sas Ferenczcel kaszálni mentek a rétre; utközben találkoztak Ifju Varga Istvánnal és vele ismét összeszólalkoztak, miközben Sós Ferencz a kezében volt éles kaszával úgy megvágta Ifju Varga Istvánt, hogy az szörnyet halt. Sós Ferencz most

a börtönben várja véres tettének méltó jutalmát.

— Fonyód fürdőtelepen megkezdődött a fürdőzés, a Balaton vize 17-18 fok, mely a fürdésre legalkalmasabb, nem lévén sem hideg, sem meleg. Folyó hó 15-én indul meg Kaposvárról a külön fürdő-vonat, mely már a ma is élénk fürdőtelepet nagy mértékben meg fogja népesíteni.

— Gyilkosság vagy öngyilkosság? Folyó hó 9-én Barcsnál a Drávából egy a közép-ostályhoz tartozó ismeretlen női holttestet fogtak ki, a külső jelekből ítélve nincs kizárva, hogy az illető büntetnek esett áldozatul. Ruhájában R. I. monogram volt látható. Zsebeiben három krajczárt találtak. A vizsgálat megindult, úgy a személyazonosság, valamint annak kiderítése végett, az illető gyilkosság vagy öngyilkosságnak esett-e áldozatul?

— Gyászhir. Sulyos csapás érte Melhárd Gyula atyai piéből; szeretett huga Kl. sz. Anna folyó hó 11-én elhunyt 16 éves korában. Béke lengjen a korán letört virág hamvai felett; a megszorodott szülők és testvérek pedig a vigasztalás anyala adja meg a megvigasztalódást.

— Elfogott gyilkosok. Annak idején mi is irtunk arról a kegyetlen gyilkosságról, melynek Adler József és felesége, valamint két kicsi kis lánya voltak áldozatai Somogy-Szilban. A gyilkosság gyanuja már több rovtomultu egyén felé terelődött, legutóbb egy kaposvári szállóbeli háziszolgát fogtak el, ki már több ízben volt büntetve. Ez a legény nem tudta igazolni, hol volt 1886. jun. 17-én azon éjjelen, amikor az Adler családot meggyilkolták. Később szabadon bocsátották őt és a szilli gyilkosok elfogását már csak a véletlenre bízták. — Mint nekünk Pacsáról írják; az ottani csendőrség a napokban két teknősczigányt fogott el, akik vallomásaik során azt is beismerték, hogy ők ölték meg Adlerékat Bogdán Péter és Kalányos János a gyilkosok neve. Büntésük, kik azon az éjjelen véres tettük el-

Hangulatok.

III.

Utolsó május.

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárczája. —

Ervin naplójegyzeteinek egyik lapjára ezt írta, címül: utolsó május. S keserves szívharczának betűit így veté papírra:

Szelid, jó agos kis szívű virágok susogtak nekem halál, unduló vigasztalást, regéket az üdvösségről, szívet megejtő nótákat a lemondásról. . . . Mező tarka lakói küldjétek el szellő szárnyán megittasító tavaszotok illatát. A beteg szobájába, a sorvadó beteg vonagló szívébe lehelljétek parányi életet. Utolsó május jöjj el bucsuzóra, aranyos napfény csókolod halvány homlokomat, sápadt arczomra, mosolytalan ajkamra hints egy kis sugárt, ó utolsó május. Többé ugy se látalak, ki tudja, ma-holnap utolsót vonaglik a sebekkel borított szív. . . . jöjj vigasztalni, utolsó május. . . .

Emberek! ti nem tudjátok mi az, meghalni valakitől távol, kinek az élete; arca, lelke, mosolya és bánata, minden tette, gondolata lelkünkben reszket! . . .

Ennek rémsége, önző kétségbeesése rettentőbb a halál sápadtságánál, örjítőbb az örülésnél. Járunk-kelünk, gondoljuk, hogy gondolkodunk, hiszszük, hogy érzünk, szenvedünk, sovadunk, pedig nem vagyunk más, mint ösztön, mely ragad magával, s a testünknek csak a lelkünk haldoklik ijesztőbb hörgéssel. . . . El, el, ki. . . a szabadba, a kék ég alá, hogy ne tépjén, mint valami vérszopó hiéna, a kétségbeesés és fájdalom hörgése, hallga, hallga, hogy haldoklik a lélek; hahaha, orvosságot, tudósok, gyógyszer ellene, vagy kioltó mérget reája. . . .

Magda, Magda! Ha annyi erőm volna, hogy hozzád vánszorogva lábaid előtt lehelnék utolsót. Vad, vonagló; derültelen volna az ajkam áldatlan mosolya, a kétségbeesés és az öröm rettentő harcza, valami elképzelhetetlen torz fátuma ülne halotti diadalt. Jó és sujtó érzelem, az utolszor felvillanó agy fenséges és sötét eszmekörének mixtura, valami tulvilági piros-sápadt sejtelmess fényesség: a lélek bucsuzó távozása, földi vérkeringésének utolsó dobbanása, . . . mely nem tud lemondani, Istenem, Istenem!

*
Haldoklik a lélek földi, megrázó vérkeringésének utolsó dobbanása, hahaha. orvosságot, tudósok, gyógyszert ellene, vagy kioltó mérget reája. . . .

Világtalan, vaksötét éjen, mikor a föllegek rettentő tűzszalagjai cikáznak össze vissza s a vihar torka ordít vad, velőig furdó, rémes dallamot s az elemek parányai járnak rája fantasztikus tánczot; megremeünk a roppant fölforduláson mi: a legkisebb elem. . . .

Mégsem! Nem, nem. A legnagyobb, legváltozatosabb elemek mi; ember, vagyunk.

Hangtalan bár, hogy zug, zeng, sir, zokog, kesereg, átkozódik — roncsol a lélek viharja. . . .

S szívünket, életünk koronáját, roppantja ketté, hangtalan, hullámverés nélkül! Rettentő tragikum. . .

Elül a zivatar, csend. A csillagos égbolt, mint valami halotti szemfedő borul a mindenségre.

Titokzatos, lappangó halotti tor van e fátyolon túl, halál, koromsötét halál! Aztán termelnek az elemek, nyílik a virág, csókol a napfény, üdvözt, életet leheli a mező illatárja. . . . Már nincs halál, csak öröm és sugárzás,

Igy van ez velünk is, a leghatalmasabb elem-chaossal is. Ilyen az emberi elmulás tragédiája!

Meghalok, meghalok, a zivatar sötét háborgását követi a virágzás. . . .

Megkönyeznek, eltemetnek, s akit nemes lángolással forrón szeretlek, sir és feled. Aztán megy és tovább dalol az élet csalogató elysiumán. . . . jön a virágzás!

Szelid, jóságos virágok, zsongó május langy fuvalma, susogatok édes, megnyugtató regéket a lemondásról, szép tulvilágról.

Az emberi kicsinyiség nagy, végtelen drámájáról, agyunk, szívünk összefonódó, lefösthethetlen tusáiról, regéj, regélj. . .

Utolsó május kéjben rezgő, lehellete, édes illat üdvös forrása, jer, némits el lázas érzelmim, szenvedéseim tirádáját pár pillanatra. . . .

Hogy ne reskessen egy ingó, mosolygó árnyalak szünellen előttem, s vonjon örjítő fájdalom, könny, kéregbeesés romlásába. . .

Halk, lassu lépéssel jöj el nagy lemondás nemes érénye, hogy tebened éljem utolsó napjaimat, üdvözljek meg tebened! Utolsó május, tavasz gyönyörben uszó világa pár cseppet mézéd poharadból szikkadt ajkamra, lassu lejtésű fáradt lelkemre.

*
Haldoklik a lélek földi, megrázó vérkeringésének utolsó dobbanása, tudós urak, halljátok-e rekedt kiáltásom: orvosságot ellene, vagy kioltó mérget reája. . . .

Jöjj, segíts, könyörülj utolsó május, Istenem, Istenem!

Herczeg János.

követésében segédkeztek: Csuka József, Kálányos Vendel, Orsos Teréz és Juli Baranyavármegyében a sellyei erdőben dolgoznak most és hihetőleg hamarosan kézrekerünek ök is.

Somogyvármegye alispánja.

21774. szám.

Pályázati hirdetés.

Somogyvármegye területén Igal székhelyi rendszerezett és 400 forint fizetés 180 forint utaltatással javadalmazott közállatorvosi állásra pályázat hirdetik.

Felhívják tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy erkölcsi viselkedést, eddigi alkalmazásukat és az 1881. évi VII. t.-cz. 117, 118 és 133. §-ában körülírt minősítésüket igazoló okmányaikkal felszerelt és vízeki Tallián Gyula főispán ur ó méltóságához címzett kérvényüket alolirothoz f. é. június hó 25-ig annál bizonyosabban nyújtsák be, mivel a később beérkezett kérvények figyelembe vételét nem fogják.

Kaposvár, 1898. június 11.

Alispán helyett:
GABSOVITS, főjegyző.

G A R N O K.

Fakó legényhez.

Oly szép a vers, ha az eszénél
A szive lelkesebb, nagyobb,
Az északfény búsan sugárzik,
A nap oly égetően ragyog

A csacska csermely csobbanása,
A vadvirág, a kis szelíd,
Az esti szellő suttogása
Lágy álmódásba szenderít!

Hatalmas hegy a Csímborazó...
De meg nem bűvöl engemet...
Mit ér, ha eszme élt agyadban,
Am szived, az nem lüktetett!

A nagybeszédű frázisokat,
Fakó legény te sem hiszed,
Éreznem kell a rímusodban,
Hogy lelkesülsz, hogy van — szived!

Herczeg János

Vérében van neki.

— A »Somogyi Ujság« eredeti csarnoka. —

Az ötvenes évek utolján, mikor a magyar ember akarva, nem akarva megismerte a pénzügyt, sőt már úgy hozza is szokott, hogy néhanapján emberszámban is megtúrta; volt K. városban egy Toprongyák Rudolf nevű »financzkomiszárus«.

Toprongyák Rudolf komiszárus urának sok nevezetes és jó tulajdonsága volt; ezek közé tartozott azután az is, hogy a merre sorsa vitte, nem igen szerelte sem a korcsmai kosztot, sem a korcsmai italokat, meg levén róla győződve, hogy a világon legjobb állapot másnál vendégnek lenni, mert ilyenkor jól ellátják az embert potyával, mindennel.

Mikor azután valahol jól evett, ivott, úgy adta az igazi nagy magyart, hogy a felig-meddig még mindig a szabadságharc tüzeitől égő házi urak és asszonyok, — bocsánat, de még akkor nem voltak »nagysáms«-ok, — csak úgy híztak tőle és örültek, hogy a komiszárus urat vendégjeik közé számíthadják és szinte sajnálták benne, hogy »financz«.

Élt M. községben egy református pap aki nagy darab földön híres volt vendég szeretetéről; nem lehet tehát csudálni, hogy a komiszárus ur nagyon hamar megismerte a vendég-szerető papot is, és valahányszor azon a vidéken volt dolga, egész bátran beszállásolta magát hozzá.

De élt M. községben egy földbirtokos, Kisbáry Jenő is, aki szintén szerette a vendéget, de épen úgy kellő mértékben gyűlölte a pénzügyt, és rendes napi tartli pajtása levén a papnak, valahányszor a komiszárus ott ment mindig ott találta őt is. Bántotta is őt a pénzügy jelenléte szörnyen, és sokszor szóvá tette pap komájának, hogy miként lehet egy magyar embernek házához is eresztetni.

A jó szívu pap mindig kész volt a felelettel, biztosította komáját róla, hogy ez egy igazi jóra való magyarszelleme ember, hallaná csak beszélni, mennyire lelkesedik minden szépért, jóért, nemesért, ami csak magyar, és hogy milyen szívesen szítja a németet. Erre azután a válasz szintén mindig csak az volt: »de hiszen komám, csak pénzügy az, vérebén van annak már a »piczliség«.

Egy alkalommal, midőn ismét a komiszárus ur sűrű látogatásáról folyt a párbeszéd, Kisbáry fogadást ajánlott pap komájának, hogy próbálják ki a pénzügyt, valjon csakugyan olyan jóra való jó barát-e az?

Abban állapodtak meg, hogy, midőn a komiszárus ur ismét látogatást tesz, este mielőtt lefeküdne, hálószobája ablakába tesznek két csomó jó magyar »szűzdohányt« és ha ebből nem lesz semmi baj, akkor beismeri Kisbáry is, hogy a komiszárus igazán jó, becsületes ember. Azt azonban hozzá tette, hogy a többi dohányt jó lesz ám a háztól jól elküldeni, hogyha esetleg keresik, meg ne találhassák.

Ilyen megállapodások mellett várták a becsületes vendéget.

Nem is soká váratott az magára, néhány nap múlva már ismét bekopoktatott és mindha saját házához ment volna, olyan otthonosan érezte magát.

Hanem hát nem is volt csuda, mert úgy a pap, mint kedves élete párja, talán még sohasem fogadták ilyen nagyon előzékenyen, mint ez alkalommal, akkora vacsorát kapott, hogy majd felpuffadt tőle, a jó boroktól pedig nemcsak az orra, hanem még kardbojtjának zöld színe is majd megvörösödött.

Mikor azután már jól kimulatta magát, jó éjt kívánva, nyugalomra tért, a hófehér ágyba.

A papot annyira bántotta kíváncsiság, hogy éjszaka »szemét sem tudta behunyni.

Reggel azután mikor megvirradt, kíváncsisága is ki lett elégitve.

Jött ugyanis a komiszárus ur, oly hivatalos poszával a hálószobájából, melyet tőle akármelyik csaszlani közsörűsből lett meggyőződik is megirigylet volna, kezében tartva az ablak közé tett két csomó »szár dohányt« és magából kikelve rivalt rá a mosolygó papra:

»Tiszteendő ur, mi ez?!

Ah bocsánatot kérek, a vendég szoba ablakában felejtettem ezt a pár csomó dohányt, melyet a kedves feleségem a molyok ellen szerzett be a házhöz — volt a lelkes válasz.

»Ez nem mentség, hanem tiltott dolog, itt ilyeneknek többnek is kell lenni, azonnal házkutatást fogok tartani.«

Fel is kutatta az egész házat, s midőn semmit sem talált, maga elé rendelte a papot, jegyzőkönyvet vett föl vele s egyezség után megbüntette 50 pengő forintra; — s midőn a pénzt bezsebelte, befogatott és elment, még azt sem mondott, a hogy: »köszönöm a szállást.«

Midőn Kisbáry ezt megtudta, majd elpukkadott nevetésbe és egyre kiabált: »ugye megmondtam komá, hogy vérebén van neki

a komiszárság; — hanem ne busulj most az »egyszer, ő végzett te veled, majd most mi végezünk ő vele. Hányszor volt nálad ebéden és szálláson?!

»Volt már vagy huszonötször.«

»Huszonötször, nó naponként az uri ellátás megér 5 pengő forintot, rögtön ül le és ird neki, hogy a huszonötszöri ellátásért járó 125 pengő forintot azonnal küldje meg, mert ha nem teszi, beperled.«

Ugy is történt. Midőn azután a komiszárus ur nem fizetett, beperelték, a főbíróhivatal pedig elmarasztalta és nem vette figyelembe azt a védekezését, hogy ő nem pénzért kért szállást és ellátást, hanem csak barátságból.

A befolyt összeget a lelkes a kör-ségi szegény alapra adta és ez képezte annak legelső tőkéjét: — maga pedig azután szintén beismerte kedves vendégjéről komája állítását, t. i. »Komisz, mert vérebén van.«

Napkori.

ERRA IS, ARRA IS.

A rózsák pere.

(Catalle Mendés.)

A családottak kertjében, hol a lepkék aranyos szárnyaival játszik a ragyogó nap-sugár, fiatal tébolyodott járkál fel-alá. Arcza halvány, tekintete mélabus. Egész valóján rezeg a szomorúság. Megáll a vadrózsabokor előtt, leszakítani egy vadrózsát; aztán letét egy tea rózsát és egy vöröset.

Az ut kanyarulatánál egy fapadra leteszi a három rózsát.

Igy szólítja meg a vadrózsát:

Vad rózsá, felelj! Azzal vagy vádolva, hogy abban az időben, mikor még fiatal leány voltál, egy gazdag öreg ur kedvéért könyörtelenül elhagytad azt az ifjút, ki téged imádott. Mit hozhatsz fel mentségedre?

Türelmetlenül várja a feleletet. Végre így szól:

Vétkesség be van bizonyítva. Elítéllek.

Most a tea rózsához fordul:

Tea rózsá, felelj! Azzal vagy vádolva, hogy abban az időben, midőn még szép fiatal nő voltál, mosolyaiddal és hitegetéssel elcsábítottál, azután megcsaltál egy fiatal embert, kinek szíve, fájdalom, egyedül csak érted dobogott. Mi a válaszd ez szörnyű vádra?

Türelmetlenül várja a feleletet, végre így szól:

Bűnös vagy. Elítéllek.

Végre a vörös rózsát szólítja meg:

Vörös rózsá, felelj! Azzal vagy vádolva, hogy abban az időben, mikor még szép fiatal leány voltál, önkéntestül egy fiatal embert, ki oldalad mellett akarta elfeledni nyomorúságát és ajkaidon akarta elfeledni kétségbeesését. Mivel védekezel?

Türelmetlenül várja a feleletet. Végre így szól:

Bűnös vagy. Elítéllek.

Miután kimondta az ítéleteket, zsebéből egy csinos jószágot vesz elő: egy fénylő aczélkést, egy tuskót, a melyeket merengései közben babrálva csinált.

Ekkor egyenkint a tuskóra teszi a három rózsát és késével darabokra vagdálja őket, összeszedi az elvagdalt szirmokat s hosszasan nézegeti; aztán a kert legárnyékosabb részébe megy, újjával gödröt ás a kivégzett bűnösök számára, behatolja a sirgödört s a sírdombra virágleveleket szór.

Ezek után térdre ereszkedik s késő estig buzgón imádkozik a vétkesek sirhalmanál.

franciából:

Holló-László.

ÖTLETEK.

— Stettenheim. —

Ha a tükör az emberbe nézhetne, amint ez megfordítva áll: akkor még szörnyűbb képet mutatna.

Mennyi mocskok származik abból, hogy kéz kezét mos.

Rut emberek is mondják: szépen gondolkodom.

Az ember világra jön sime: csak addig boldog, míg a világ jön hozzá.

Némely modern lírikus oly rosszul nevelt ember, hogy csak saját verseit olvassa.

A házasságban az eskü nem béke, csak fegyverszünet.

Mialatt a ludak gágogtak — még nem mentették meg a Capitolt.

A szegény ötvenedik év! Mennyire elfárad, míg egy arszonyhoz ér!

Hogy lehet egy ember oly szörnyű, hogy unatkozik

A számár a hozzá hasonlók között, nagyon szórakoztató — állat.

Vannak olyan szerencsés festők, kik annak köszönhetik, hogy a falombot kék helyett zöldnek festik — mert színvakok!

Kevés emberé a pénz, ám a pénzé minden — ember!

Valóban szegénytelen a felső tízezerre nézve, hogy ezt a számot sohase léphetik át.

A mi korunk még nem olyan barbár, hogy egy Sokratést megmérgezzén, mert nincs — Sokrates.

Azt mondják: az étvágy evés közben jön meg, hanem az evés nem jó meg étvágy közben.

Szerkesztői üzenetek.

Baba. Régi dolog már, hogy a fiatal lány szíve a legjobb filozófus. Helyesebben: szívecskéje az egyedüli okos filozófus; átérzi a gondolatait. Az ön kis gömbölyű betűinek a csattanója tulajdonképpen egy olasz közmondás (azt is viruló bakfislányok eszelték ki, szívükkkel: »T'ami poco, ma lungó!« kicsit szeress, de — tartósan. Igaza van a jó »kis babának«, midőn udvarlóját ezzel igyekszik a szalmaláng káprázatos világából »kiüzni«. Az ön szíve — okos. Ha a fiatal uracs az ön »óvatosságán« megsértődött, az se baj, mert ön csak mai szívvizsnyók lederségére utalva, okos maradt a szívével. Kövesse ezután is szíve sugallatát — az a legbölcsebb tanácsadó: érző filozófus-Lám, amint leveléből kitetszik, ez esetben se csalt a leányszív.

V. E. elmér. Mult számunkban közöltük egyik csinos versét, a többinek is sorát ejtjük. Csak írjon, ön tud — teremtni, Előre, bátorság!

Népdalok. Nem minden dal — népdal és nem minden népies ritmusu költeményre foghatjuk rá, — hogy dal s még hozzá népdal. Ugyan, kérem, hát a néppárt — néppárt?

Kiváncsi. Igenis. Marton Manó, poéta-ember s valamikor munkatársunk volt. Csinos verseket írogatott. Most — elszállt messze, mint a madár. Jelenleg a »Nagyváradi« napilap belmunkatársa.

Grammatica. Francia-grammatica az Isor-féle, olasz: a P. A. de Filippi-féle ajánlatos.

Tudósító: Híreit köszönjük. Lapunkat megindítottuk...

Közlésre nem méltók: Hangok. Hulló szirmok. Nézd a rózsát... Fűrge menyecskék. Kikapós szívek. Condrás uracsok.

Mulandóság. Az ön épületes verséből lehetetlen, hogy pár sort ide ne írjunk. Megérdemli a nyomdafestéket! Ime:

»Valamint hogy a sárga levél leperdül az ágról, Valamikor elmulunk mi is ez árnyékvilág-ból...

S te nem szeretsz, bár az idő szalad, Az én szívem majdhogya megszakad!

Ó, szegény hazafi Veray János, még kenyérvesszes leszel!

513. sz.

tkv. 1898.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltóti kir. járásbíró, mint tkvihatóság közhírré teszi, hogy Stern Ádám vhaítónak Pap Péter vhaítást szenvedett elleni 48 frt 73 kr tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében a ltóti kir. jbiróság területén lévő s a viszi 91. sz. tkvben A. f. 28. hrsz. alatt felvett ingatlanból Pap Péter illetőségére és a viszi 24. sz. tkvben A. f. 84. hrsz. alatt felvett ingatlanra utóbbira 234 frt kikialtási ár mellett illetve miután végrehajtást szenvedettnek a 28. hrsz. ingatlanból illetőségének a becsértéke 500 frt meg nem halad — az 1881. évi 60. t.-cz. 156. §-a pontja értelmében ezen 28. hrsz. egész ingatlanra az árverést 382 forintban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1898. évi augusztus hó 6-ik napjának d. e. 10 órakor Visz község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 23 frt 40 krt illetve 38 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881-ik évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt m. kir. I. M. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Lengyeltóti, 1898. évi április hó 2-án.

A kir. jbiróság tkvi. hatóság.

SCHEURER

kir. albiró.

ALFA SEPARATOR (RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG)
ezelőtt **Pfannhauser & Co.**
ALFA-SEPARATOROK (LEFÜLŐZŐ-GÉPEK)
MINDENMÉJ TEJGAZDASÁGI ESZKÖZÖK.
Tejgazdasági telepek teljes felszerelése.
* **BUDAPEST** *
VII. ERZSÉBET-KÖRÜT 45.
(ROYAL SZÁLLODA)

370. sz.
1898. vh.

Arverési hirdetmény

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagy-atádi kir. járásbíró 1897. évi 9298-és 9297/P. számú végzése lkövetkeztében Gyarmathy József ügyvéd által képviselt n.-atádi önségélyző-egyletszövetkezet javára Paizs Mihály és neje Horváth Katalin és Dani János ellen 200 frt és 200 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 703 frtra becsült butorok, 2 ló, 1 kanból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n.-atádi kir. járásbíró 1898. számú végzése folytán 200 frt és 200 frt tőkekövetelés, ezek 1896. január hó 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 67 frt 20 krtban bíróság már megállapított költségek erejéig Nagy-Atádon alperesek lakásán leendő eszközésre 1898. évi június hó 25. ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt N.-Atádon, 1898. évi június hó 11-ik napján.

SZABÓ JÓZSEF
kir. bír. végrehajtó.

és
HALHÓLYAG

elsőrangú orvosi tekintélyek nyilatkozatai szerint a legmegbízhatóbb és feltétlenül ártalmatlan óvszer urak és hölgyek számára. Ára tuczatonként eredeti párizsi csomagolásban 80 krtól 8 frtig.

Megrendelések pontosan és diszkrétan eszközöltetnek.

KELETI J

cs. és kir. szab. kötszer-gyár.

BUDAPEST, IV, koronaherceg-utca 17. szám.

Árjegyzék ingyen és bérmentve zárt borítékban.

10 forintnyi megrendelésnél 15% árengedmény.

Az összes betegápoláshoz szükséges szerek és cikkekéről képes árjegyzék kívánatra szintén díjmentesen küldetik.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy 15 év óta fennálló gépműszaki üzletemben sikerült javításaimmal eddig több mint

25 garnitur gőzcséplő-gépet

menteltem meg a becseréléstől.

Amennyiben minden nagyobb hírnévnek örvendő gyárral összekötetésben van, netalán új gépvásárlásnál a legnagyobb bizalommal fordulhat a nagyérdemű közönség hozzám s ígérem, hogy szakképzettségem által oda törekszem, hogy teljes megelégedését kiérdemeljem.

Jó karban álló, kijavított gépek nálam is vannak raktáron; ez időben 2 drb. négy-, 1 drb. hat-, 2 drb. nyolcz- és 1 drb. tizenéglőerejű és többféle járgányos gőzcséplőgéppel rendelkezem, melyek jutányos áron el is adtnak.

Avult gőzcséplőgépek és varrógépek általam mindenkor becseréltetnek.

Elvállalok mindennemű gép-javítást, új tüzszekevények készítését, esztérgálásokat, malomberendezéseket és rézöntést, nemkülömben, ha géptengely már egész laposra elkopott, saját találmányom szerint megacézolódom, miáltal az új tengelynél is tovább tart.

Varró-gép javítást szintén jótállás mellett jutányos áron végezek. Újakat 25 frttal feljebb árusítok.

Minden néven nevezendő épület vasalást önmagam készítek. mely munkámért bátran vállalom felelősséget is!

Miután jelenleg is folytonosan érkeznek különböző panaszok a házaló kontár-gépjavitók munkái ellen, főleg saját érdekében óva intem t. közönséget, hogy azoktól tartózkodjék.

Becsés megrendeléseit bizalommal kérve maradtam teljes tisztelettel

Pozsgay Sándor,

műgyegetemi okl. gépész és műlakatos
Fő-utca, 53. szám.

12—30

361. sz.
1898. vh.

Arverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a budapesti V. kerületi kir. járásbíróság 1897. évi 179467. számú végzése következtében Garai Benő ügyvéd javára Paizs Mihály ügyvéd ellen 49 frt 46 kr. s jár. erejéig foganatósított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 452 frtra becsült butorok és könyvekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a n.-atádi kir. jbiróság 1898. számú végzése folytán 49 frt 46 kr. tökekövetelés, ennek 1897. évi május hó 11 napjától járó 5 % kamatai és eddig összesen 14 frt 35 krban bíró lag már megállapított költségek erejéig N.-Atadon a peres lakásán leendő eszközökre 1898. évi június hó 16-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak m. g. hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígérőnek bersáron alul is el fognak adni.

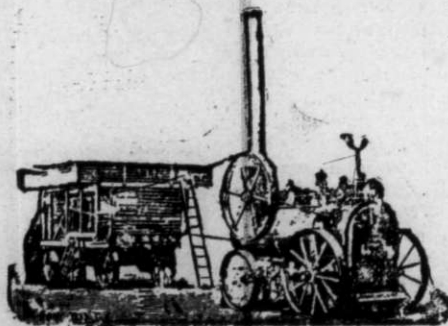
Kelt N.-Atadon, 1898. évi június hó 2-án.

SZABÓ JÓZSEF,
kir. bír. végrehajtó.

Drössler Károly

cs. és k. szab. gazdasági gépgyár, vas- és ércöntőde
Budapest, VI. kerület Váci-körut 59. szám.

Alapítatott:

1866-ban.

Ajánlja saját gyártmányu legkitünőbb, kivitelű szabadalmazott gőzcséplőkészleteit melyek a magyar gazdasági viszonyoknak legcél-szerűbben megfelelnek és az összes gazdaságba vágó gépeit.

Kizárólagos képviselőség Magyarország részére.

LANZ HENRIK mancheimi czégtől,

mely elismert legnagyobb és legjelentékenyebb gyár gőzmozdonyok és cséplőgépekben; utóbbiak háromszori légtisztításra berendezve.

Ezen készletek minden eddigi versenycsélésnél az összes versengő belföldi és angol gyártmányokat legmagasabb k. tüntetéssel legyőzték.

Ezek tehát a világ legjobb gőzcséplőkészletei.

4—9

Képes árjegyzékkel
bérmentve, felvilágosítással készséggel szolgálunk.